

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobce: **Ing. J. R.**, zastoupeného JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou, se sídlem Žitná 45, Praha 1, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 31. 3. 2003, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 7. 2003, č. j. 31 Cad 55/2003 - 10,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 24. 7. 2003, č. j. 31 Cad 55/2003 - 10, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále „stěžovatel“) se žalobou podanou krajskému soudu dožaduje zrušení rozhodnutí žalované ze dne 31. 3. 2003, č. j. X, kterým byla zamítnuta jeho žádost o přiznání rozdílu mezi starobním důchodem podle českých předpisů o důchodovém pojištění a důchodem, který je mu vyplácen slovenským nositelem pojištění podle slovenských předpisů a podle Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou a Slovenskou republikou, č. 228/1993 Sb.

Procesní vývoj projednání této žaloby je účastníkům znám, proto jej nebude Nejvyšší správní soud v tomto rozhodnutí nadbytečně přepisovat; krajský soud žalobu v roce 2003 zamítl, stěžovatelovu kasační stížnost Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 28. 4. 2005 pod č. j. 6 Ads 54/2003 - 28 rovněž zamítl. Tento rozsudek byl nálezem Ústavního soudu 6. 3. 2008, sp. zn. I. ÚS 365/05, zrušen, přičemž ve vztahu k rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 7. 2003, č. j. 31 Cad 55/2003 - 10, a ve vztahu k rozhodnutí žalované ze dne 31. 3. 2003, č. j. 381 216 414, byla ústavní stížnost odmítnuta s cílem „minimalizace zásahů do pravomoci obecných soudů.“ Věc se tedy dostává procesně do stadia podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud veden principy procesní ekonomie a vycházející z faktu, že účastníci řízení znají argumentaci krajského soudu a jsou seznámeni z předchozích fází řízení s kasačními

námitkami, nepovažuje za potřebné tuto argumentaci předitovat a za použití nálezu Ústavního soudu ji vyvracet či kasačním námitkám dávat za pravdu. Postačí uvést podstatné závěry Ústavního soudu.

Ústavní soud v citovaném nálezu uvedl, že se otázkami aplikace Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou a Slovenskou republikou zabýval již opakovaně (viz např. nálezy sp. zn. II. ÚS 405/02, sp. zn. III. ÚS 252/04, sp. zn. IV. ÚS 158/04, sp. zn. IV. ÚS 301/05) a uzavřel svoji úvahu tak, že „ratifikací mezinárodních smluv nejsou dotčena výhodnější práva, jejich ochrana a podmínky poskytované a zaručené vnitrostátním zákonodárstvím. Bývalý společný stát charakterizoval jednotný systém důchodového pojištění; z hlediska tehdy platného právního řádu bylo právně nepodstatné, ve které části československého státu byl občan zaměstnán, resp. kde měl sídlo jeho zaměstnavatel.“ Na dobu zaměstnání u zaměstnavatele se sídlem ve slovenské části československého státu nelze tedy nahlížet jako na „zaměstnání v cizině“. Ústavní soud vyslovil v nálezu sp. zn. I. ÚS 365/05 názor, že pokud občan České republiky splnil zákonné podmínky vzniku nároku na důchod i bez existence Smlouvy a pokud tento nárok by byl vyšší než nárok podle Smlouvy, je věcí nositele českého důchodového pojištění, aby zabezpečil pobírání „důchodové dávky“ v takové výši, která odpovídá vyššímu nároku podle vnitrostátních předpisů, tedy rozhodl o dorovnání důchodu pobíraného od druhé smluvní strany, přihlížeje k důchodu pobíranému v souladu se Smlouvou od druhé smluvní strany tak, aby nedošlo k duplicitnímu pobírání dvou důchodů stejného typu, přiznaných ze stejného důvodu od dvou různých nositelů pojištění.

Závěry Ústavního soudu v nálezu sp. zn. I. ÚS 365/05, kterými je zdejší soud vázán, tedy představují i názor, kterým zavazuje zdejší soud Krajský soud v Brně. Napadený rozsudek se proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. ruší a věc se vrací tomuto sudu k dalšímu řízení. Přitom je zřejmé, že jediným možným postupem krajského soudu je zrušit rozhodnutí žalované a zavázat ji názorem vysloveným v citovaném nálezu Ústavního soudu.

Krajský soud rozhodne v dalším řízení i o nákladech řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. dubna 2008

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu